

ע"פ 7618 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

7618/17

כבוד השופט מ' מוז
פלוני

לפני:
המערער:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת המערער לעיcob ביצוע גזר דין של בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד (השופט ד' מרשק מרום) מיום
21.09.2017 בת"פ 16-06-2017

תאריך הישיבה: כ"ו בתשרי התשע"ח (16.10.2017)

בשם המבקש: עו"ד יIRON פורר

בשם המשיב: עו"ד יעל שרף

החלטה

1. בקשה לעיcob ביצוע עונש מאסר בפועל בן 20 חודשים אשר הושת על ידי בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט ד' מרשק מרום) במסגרת גזר דין מיום 10.09.2017 בת"פ 21412-06-16, וזאת עד להכרעה בערעור שהגשים המערער בבית משפט זה.

2. המערער הורשע על פי הودאותו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות של ניסיון סחר

עמוד 1

בנשך בצוותא ונשיאות נשך. על פי המתוואר בכתב האישום המתוקן, פנה שוטר סמי לקרוב משפחתו של המערער על מנת לרכוש ממנו נשך. המערער יצר קשר עם השוטר במספר הזדמנויות, והציג למכוור לו שני אקדחים. השוטר הסכים והשניים קבעו להיפגש ביום 29.5.2016 בשכונת הרכבת בלבד לביוזע העסקה. ביום המפגש התקשר המערער לשוטר והדריך אותו כיצד להגיע למקום המפגש. במקום המפגש המתינו לשוטר המערער ואחיו הקטין. הקטין הגיע אל השוטר ושוחח עמו אודות אופן קיבלת התשלום, הציג בפניו קנה אקדמי, והסתיר בחולצתו אבן עטופה בבד הנחיצית כאקדח נוסף. בשלב זה כוחות המשטרה עצרו את המערער ואת הקטין.

3. ביום 10.9.2017 ניתן גזר דין של המערער. על המערער נגזרו 20 חודשים מאסר לריצוי בפועל, בגין תקופת מעצרו, 12 חודשים מאסר על תנאי וקנס בסך 5,000 ש"ח. בית המשפט זקף לזכותו של המערער, בין היתר, את נסיבותו האישיות (מצבם הרפואי שלו ושל בתו, כאשר אשתו הייתה באותה העת בהריון) ואת שיתוף פעולה עם שירות המבחן. עם זאת, בית המשפט הביא בחשבון את חלקו הדומיננטי של המערער באירועים מושא כתוב האישום, את עברו הפלילי, ואת התרשםותו כי, בנגד הערכת שירות המבחן, המערער אינו לוקח אחריות מלאה על מעשיו, כשיספק הסבר תמה אודות הנسبות בהן הגיע האקדמי לרשותו.

4. בית משפט קמא נענה לבקשת המערער, בהסכמה המדינה, ועיכב את ביצוע מאסרו בפועל עד ליום 1.11.2017

5. כתעת מונחת לפני בקשה לעיכוב נוסף של ביצוע מאסרו בפועל של המערער עד להכרעה בערעור שהגיש לבית משפט זה על גזר דין. בבקשתו נטען כי סיכון הערעור טובים, לאור המלצת שירות המבחן להטיל על המערער מאסר לריצוי בעבודות שירות שבמסגרתו ישולב בקבוצה טיפולית, ממנה סטה בית משפט קמא בגזר דין. עוד נטען כי מאחר ובערעו מבקש המערער להמיר את עונש המאסר בפועל לעונש מאסר שירות בעבודות שירות, דחיתת הבקשה תרока את ערעו מותן.

6. המדינה מתנגדת לבקשתה. בתגובהה נטען כי העונש שנגזר על המערער הינו ראוי בנסיבות העניין, וכי הסיכון שעונש המאסר בפועל יבוטל כמעט נמוך. כן נטען כי עונשו של המערער נקבע קרוב לרגע התחthon של מתחם העונייה שקבע בית המשפט, למרות קיומו של עבר פלילי, מזור התחשבות בהזדהה ובנטילת האחירות על ידי המערער וכן בהתחשב בנסיבות האישיות. על כן, נטען, כי גם אם יחליט בית המשפט להקל בעונשו של המערער יותר רכיב מאסר בפועל ממשמעות אשר לא יהיה בתחלת ריצוי כדי לסלול את הערעור. עוד נטען כי, מעבר לדחיתת מועד תחילת ריצוי עונש המאסר ליום 1.11.2017, לא מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות היעדרות בבקשתה.

7. בדיון שלפני חזר בא כוח המערער על טענותיו בבקשתה תוך שהציג כי המערער היה משוחרר במהלך משפטו ובית המשפט קמא ראה לעכב את מועד תחילת ביצוע עונש המאסר שהושת עלייו בקרוב לחודשים. כן נטען כי תקופת המאסר שנגזרה על המערער אינה ממושכתת (20 חודשים) והוא כבר ריצה חמודשים במסגרת מעצרו. לבסוף שב וצין כי בתו סובלת מבעיות רפואיות, וכי שירות המבחן המליך בענייננו על עונשה בעבודות שירות.

מנגד, טענה באת כוח המדינה כי בירית המחדל היא ריצוי מיידי של עונש שנגזר, ועל המערער הנintel להראות נסיבות חריגות המצדיקות עיכוב ביצוע העונש. במקרה דנן הערעור הוא אך על העונש ולטענת המדינה הסıcı להמרת העונש שהושת בעבודות שירות הוא אפסי. עוד נטען כי עיכוב הביצוע בבית משפט קמא היה מחווה לצורך התארגנות

בשל הקשיים בבית של המערער.

דין והכרעה

8. לאחר עיון בנסיבות הצדדים ובחומר בתיק, לא רأיתי עילה מצדיקה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהוטל על המערער, ולפיכך דין הבקשה להידחות.

9. כידוע, נקודת המוצא היא כי משגרר בית המשפט את דין של מושיע בדיון למאסר בפועל, ביצוע המאסר צריך להיות מיידי, ואין בעצם הגשת ערעור כדי להצדיק את עיכוב ביצוע העונש. גישה זו נובעת מממספר שיקולים: למושיע בדיון לא עומדת עוד חזקת החפות; האינטראס הציבורי בהרחקת גורמים המסכנים את הציבור; הצורך בחזקוק אמון הציבור בהליך המשפטי ובאכיפתו העיליה של הדיון הפלילי; וכן הרעתם עבריניים פוטנציאליים (ע"פ 111/99 שורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000), להלן: עניין שורץ; בש"פ 166/87 מדינת ישראל נ' עזרן, פ"ד מא(2) 808 (1987); ע"פ 4565/09 פלוני נ' מדינת ישראל (29.6.2009); ע"פ 15/2350 שהאב נ' מדינת ישראל (29.4.2015); ע"פ 17/4763 ותד נ' מדינת ישראל (18.6.2017), להלן: עניין ותד).

10. לפיכך, עיכוב ביצוע עונש מאסר, ביחוד כאשר הערעור נסב רק על העונש, "עשה במשורה, בתקיים עילה מיוחדת ולאחר שיקילת מכלול השיקולים הרלוונטיים. על המבוקש עיכוב ביצוע עונש מאסר מוטל הנטול לשכנע את בית המשפט כי בסיבות המקירה מסווג האינטראס הציבורי שבביצוע מיידי של מאסר בפני האינטראס של המושיע בדיון. (ענין שורץ; ע"פ 10/187 פלוני נ' מדינת ישראל (21.1.2010); ע"פ 13/7880 פלוני נ' מדינת ישראל (5.12.2013) (5.12.2013); ענין ותד). השיקולים המנחים את מלאכת האיזונים בין שני סוגי האינטראסים נפרשו בעניין שורץ, ובין היתר נמננו השיקולים הבאים: חומרת העבירה ונסיבות ביצועה; אורך תקופת המאסר שהושתה על הנידון; טיב הערעור וסיכוי הצלחתו; נסיבותיו האישיות של הנידון ועברו הפלילי).

11. ישום אמות המידה והשיקולים האמורים לעיל על הענין הנידון, מוביל למסקנה כי האינטראס הציבורי ביצוע מיידי של גזר הדין גובר בנסיבות דין על האינטראס של המבוקש לעכב את מאיסרו.

המעערער אינו מעערער על הרשותו אלא רק על גזר הדין. העונש שהושת על המערער הוא עונש מתון יחסית בהשוואה לעונשה הנוגגת בעבירות בהן הורשע, ובהתחשב במגמת החמרת העונשה בפסקתו של בית משפט זה בעבירות נשק (ראו למשל: ע"פ 16/1397 מדינת ישראל נ' חמאל, פסקה 12 (12.9.2016); ע"פ 16/4154 דהוד נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (19.1.2017)).

12. נכון האמור, ומבליל צורך לקבוע מסמורות לעניין סיכוי הערעור, הרי שגם אם תתגשם תקווותיו של המערער ועונשו יוכל בכל זאת במידת מה, קשה להלום כי יהיה בא עיכוב תחילת רצוי עונש המאסר כדי לסכל את הערעור.

13. אשר על כן הבקשה נדחתת. המערער יתייצב לרצוי מאיסרו בהתאם לקבוע בגזר הדין של בית משפט קמא.

ניתנה היום, כ"ז בתשרי התשע"ח (16.10.2017).

שפט
